

Vòng Nguyệt Cầu

HỘI THÁNH TIN LÀNH BÁP-TÍT THIÊN ÂN

2900 S.W. Myrtle St. P.O. box 46406, Seattle, WA 98146

Mục sư Nguyễn Hữu Trang, Tel.(206) 935-4944

<http://www.thienanVN.org>

Tháng 12- 2005

số 117



ĐỪNG SỢ CHI

Khi Chúa Giê-xu giáng sinh tại làng Bết-lê-hem. Các người chăn chiên thuộc thành phần đơn sơ nghèo nàn, đang chăn đàn súc vật giữa đêm khuya, thiên sứ của Chúa từ trời đến với ánh sáng chói lòa. Họ sợ hãi. Thiên sứ phán: Đừng sợ chi. Vì này, ta báo cho các anh một tin lành, sẽ là sự vui mừng lớn cho muôn dân; ấy là hôm nay tại thành Đa-vít đã sanh cho các anh một Đấng Cứu Thế, là Chúa.

Câu nói đầu tiên thiên sứ truyền cho các người chăn là ĐỪNG SỢ, vì ta báo cho các anh biết một tin mừng.

Sợ là trạng thái không an lòng, khi nghĩ rằng có cái gì đó trực tiếp gây nguy hiểm, gây hại cho mình, mà tự thấy không thể chống lại hoặc tránh khỏi. (Tự điển Tiếng Việt của Viện Ngôn Ngữ Học).

Tiếng sợ đầu tiên phát ra do miệng của Adam khi ông trốn tránh trong lùm cây, ản mặt Chúa lúc ông phạm tội, chối bỏ mạng lệnh Ngài.

Có thể nói khác hơn Adam có cảm giác bất ổn,

không an lòng, nghĩ rằng mình sẽ gặp nguy hiểm, hình phạt khi đối diện với Thượng Đế, vì mình đã phản bội Ngài.

Vì sao cùng một Đức Chúa Trời mà trước đây, Adam được dịp chuyện trò thân mật, mà nay trở thành Đấng ông sợ hãi.

Khi chưa phạm tội, ông thân thiện với Chúa. Phạm tội rồi ông bà trốn Chúa. Muốn giúp A-đam hết sợ, đem ông bà ra khỏi bụi rậm, khỏi sự trốn tránh vì hổ thẹn. Đức Chúa Trời thực hiện phương thức khiến ông bà hết sợ. Có một con chiên bị giết chết thế cho ông bà. Lấy da nó làm áo mặc để che sự tui hổ của mình, đem ông bà ra khỏi sự sợ hãi, ra khỏi bụi rậm để có thể sinh hoạt bình thường.

Ngày hôm nay con người vẫn còn nhiều lo sợ. Mỗi thời đại, mỗi nơi chốn, có sự lo sợ khác nhau. Nhưng dù ở đâu, dù thời điểm nào, lo sợ vẫn hiện hữu và tiềm ẩn trong con người.

Khi con người chưa nhận biết Thượng Đế thì họ sợ vật tạo tạo của Ngài và năng lực của Ngài là hiện tượng thiên nhiên như sấm sét, mưa gió, giông bão, động đất, sóng thần, núi lửa, vì thế nhiều bộ lạc bán khai người ta thờ những thần sấm sét, thần bão tố, thần sông, thần núi...

Đang lúc con người sợ thiên nhiên thì nghe được tiếng này: Đừng sợ chi.. Ta báo cho các con một tin mừng ..vui mừng cho muôn dân... Chúa Cứu Thế vượt trên mọi quyền lực thiên nhiên để ban cho chúng ta sự an lòng.

Năm 1975, khi quân đội miền bắc Việt Nam xâm chiếm thành phố Đà Nẵng. Một số anh em tín hữu Tin lành và tôi lên một chiếc tàu nhỏ, hy vọng ra ngoài khơi để đón tàu lớn, vào Sài Gòn. Tàu nhỏ đang ở giữa cửa biển sông Hàn bị hư máy, giữa dòng nước chảy nên bị trôi ra khơi. Con bão tố nổi lên sóng ngập. Chúng tôi nằm rạp xuống sàn tàu.

Hơn một ngày sau, khi cơn bão qua. Tàu chúng tôi bị trôi ra thật xa, cách bờ nhiều cây số.

Nước trên tàu gần hết. Trẻ con kêu khóc, đòi nước, đòi sữa. Nếu gió không đổi hướng tàu trôi xa hơn. Chắc chúng tôi sẽ chết khát. Cả tàu tuyệt vọng.

Tôi đề nghị các anh em tín hữu và các người trên tàu hiệp ý cầu nguyện, kêu cầu Thượng Đế. Ngài có quyền giải cứu chúng ta thoát khỏi cảnh vô vọng này. Trên 60 người, không phân biệt đạo hay lương. Chúng tôi cúi đầu cầu nguyện xin Thiên Chúa cứu giúp.

Lạ thay, sau khi cầu nguyện. Gió bắt đầu chuyển hướng. Trước gió thổi ra xa bờ. Nay đổi chiều thổi vào bờ. Chúng tôi lấy mền căn ra làm buồm. Vài ngày sau chúng tôi vào bờ. Cảm ơn Chúa đã nghe lời cầu nguyện của con dân Ngài.

Bệnh tật hậu quả của tội lỗi, hay do những sàn sây của Satan mà Chúa cho phép xảy ra, để tạo những cơ hội cho con người biết tìm đến với Chúa, hoặc để cảnh tỉnh con người.

Xưa nay, bệnh tật là một trong những nỗi lo sợ chính của con người. Vì bệnh tật đưa chúng ta đến đau đớn và chết chóc.

Thiên Chúa cho phép ngành y khoa tiến bộ để có thể đem sự chữa lành cho nhiều người trong thời đại chúng ta. Tuy nhiên trong một số trường hợp, tiến bộ y khoa, vẫn còn giới hạn, và Thiên Chúa bày tỏ năng quyền của Ngài.

Chúa Giê-xu trong thời gian tại thế, Ngài đã dành nhiều thời gian trong việc chữa bệnh bởi linh quyền.

Mục đích chữa bệnh của Chúa Giê-xu không phải chỉ để người ta lành về thân xác, nhưng Ngài muốn giải phóng căn nguyên của bệnh tật là tội lỗi để cứu được linh hồn đời đời. Vì thế Chúa thường phán:

“Con ơi tội lỗi con được tha...Hãy đi bình an”

“Con ơi, đức tin con nơi Thượng Đế ...đã cứu con, hãy lành bệnh. ..hãy sáng mắt lại, hãy sạch bệnh phong, hãy nói, hãy sống lại”..

“Bỏ lăn roi, lăn đôn Ngài chui trên thập tự giá mà chúng ta được lành bệnh.”

Anh Huỳnh Phú Thuận thuộc Hội Thánh Báp Tít Thiên Ân, Seattle, WA. Anh bị đau nặng, đem vào bệnh viện vài ba lần.

Bệnh tình nguy ngập. Bác sĩ cho biết chưa tìm ra căn nguyên của bệnh tật. Gia đình anh là người tin Chúa nên có nhờ hội thánh Thiên Ân và chúng tôi

cầu nguyện, thời gian ngắn sau tình trạng thật trầm trọng. Anh hôn mê nhiều ngày. Sau đó, bác sĩ gọi gia đình đến cho biết tình trạng tuyệt vọng của anh. Họ cho biết bệnh tình không thể cứu chữa và đề nghị nếu không khá hơn xin rút ống thở nhân tạo để anh qua đời. Một người thân của anh yêu cầu tôi đến bệnh viện cầu nguyện để anh trút hơi thở cuối cùng. Cảm ơn Chúa, qua niềm tin vững mạnh của anh chị trong gia đình. Chúng tôi một nhóm cầu nguyện được mời đến, đứng quanh giường anh. Chúng tôi cầm tay nhau cầu nguyện. Tin rằng Đức Chúa Trời có quyền trên bệnh tật và Ngài có quyền chữa lành, Ngài có quyền kêu người chết sống lại.

Cảm ơn Chúa. Thánh Linh của Chúa đã hành động. Anh Thuận phục hồi theo thời gian. Anh khoẻ mạnh lại. Ngày hôm nay, anh đi làm lại bình thường và đang sống hạnh phúc với vợ con.

Chúa Giê-xu hôm qua, ngày nay không hề thay đổi. Ngài đã chữa lành xưa kia. Ngài có quyền chữa lành hôm nay cho những kẻ có lòng tin quyết nơi Ngài.

Kinh thánh đã minh định nhiều lần có ma quỷ. Thế giới hiện tại đang ở dưới quyền lực vô hình của ma quỷ. Ma quỷ tùy theo mức độ có thể ảnh hưởng, xúi giục, hoặc xâm chiếm con người. Chúa Giê-xu đã nhiều lần đương đầu với ma quỷ và bất cứ nơi nào Ngài đến thì ma quỷ phải khuất phục. (Luca 8:26-39)

Vào tháng mười năm nay, có một chị ở Atlanta, gọi điện thoại đến văn phòng tôi, xin cầu nguyện cho nan đề của Chị. Chị cho biết khi ở Việt nam chị đã bị người ta thù oán và ếm chú. Bởi sự ếm chú này chị đau đớn vô cùng. Như có bàn tay siết chặt thân thể làm đau đớn. Sự siết chặt đó chạy khắp thân thể, khi ở đầu, ở lưng, khi ở bụng, ở chân.

Chị đã đến 63 người thầy bùa khác ở Việt Nam để gỡ bùa, xả bùa. Nhưng không hết. Khi qua bên Mỹ này chị đã biết Chúa. Chị tin Chúa có quyền chữa lành, chị nói xin mục sư có thể cầu nguyện giúp tôi không? Tôi nói: chị ơi, tôi là người như chị, tự chúng ta không có quyền gì trên các tà linh. Nhưng Chúa Giê-xu có quyền và Ngài có thể giúp chị, khi chị có đức tin nơi Ngài. Tôi cầu nguyện cho chị qua điện thoại. Vài ngày sau đó, tôi đi dự đại hội phục hưng tại Houston Texas. Chị từ Atlanta cũng đến đó. Một mục sư khác ở Atlanta và tôi đã nhân Danh Chúa Giê-xu xua đuổi quyền lực tà linh bùa ngãi, đã làm phép báp tem cho chị.

Và chị đã được chữa lành. Chúa Giê-xu hôm qua, ngày nay không hề thay đổi.

Những bất ổn trong cuộc sống, việc làm, những khó khăn, những nan đề của gia đình, vợ chồng, con cái, tai nạn, bảo hiểm là những điều làm chúng ta lo lắng.

Con người vẫn còn đang lo lắng cho những bất trắc thường nhật về cơm áo, về ăn mặc, về những khó khăn khác. Chúa đang phán với chúng ta, trước hết hãy tìm kiếm nước Đức Chúa Trời và sự công bình của Ngài, thì Ngài sẽ ban thêm cho các con mọi phước hạnh khác nữa.

Hôm nay tiếng “đừng sợ chi” xin gọi đến anh chị em. Đừng sợ chi, vì một Chúa Cứu Thế Giê-xu, Đấng có quyền trên quyền lực thiên nhiên, trên quyền lực con người, quyền lực của bệnh tật, của tà linh và của mọi nan đề cuộc sống. Đấng đó đã được gọi đến cho anh chị em như một món quà vô giá trong dịp Giáng Sinh năm 2005 này.

Chúa Giê-xu, con Đức Chúa Trời đến trần gian, tiêu trừ mọi sợ hãi, Ngài chết trên thập tự, để thay thế tội lỗi chúng ta. Ngài sống lại, để ban cho chúng ta sự sống đời đời.

Chúa phán: Hỡi những kẻ mệt mỏi và gánh nặng sâu tư, hãy đến cùng ta. Ta cho các con được yên nghỉ.

“Ta để sự bình an cho các con, Ta ban sự bình an cho các con. Lòng các con chớ bối rối và đừng sợ hãi”.

Chúa Giê-xu mời anh chị em đến nhận món quà bình an, để xua tan những lo sợ, để có đời sống sung mãn.

VNC



ANH BẠN CẨM-BỐT

Ngỡ đồng hương tôi gặp anh chào hỏi
Anh lơ đi trong thái độ hận thù:
Cẩm bốt, Việt Nam không còn gì để nói
Hai nước nảy thù vạn kiếp thiên thu.

Thời gian sau, nơi nhà thờ Cẩm bốt
Tôi gặp anh, anh hớn hử đón chào
Tôi hỏi: trước hững hờ, nay vẫn vả, vì sao?
Có khác biệt trong tâm hồn không nhỉ?

Có, trước tôi ghét người Việt nam vạn kỷ
Vì tổ tiên vì lịch sử giống nòi
Vì nước anh đã xâm chiếm quê tôi
Và đô hộ đã nhiều năm ròng rã.

Dù tị nạn, tình quê hương còn đó
Làm sao quên hận quốc trái bao đời
Nhưng một ngày Chúa chiếm hữu lòng tôi
Làm thay đổi nhân sinh quan cảm xúc.

Anh và tôi là nạn nhân thời cuộc
Của một dòng lịch sử lấm tang thương
Bạn bè anh ngã chết trong khảm đường
Cha mẹ tôi phơi thây mồ tập thể.

Nước anh đói, nước tôi nghèo vô kể
Kiếp lưu đày ta khắc khoải như nhau
Sao ta không chia sẻ những buồn đau
Và hợp tác trong niềm tin khẩn nguyện

Chúa cao cả nắm toàn quyền vũ trụ
Chi phối dòng lịch sử của nhân gian
Ngài dựng xây từ rách nát hoang tàn
Ngài tái tạo từ đau thương đổ vỡ

Quê Cẩm-bốt hay Việt nam tạm bợ
Quê hương trời vĩnh cửu cõi lai sanh
Nắm tay nhau ta tiến bước linh trình
Bên Chân Chúa cùng quê hương miền viễn.

THANH HỮU



Cuộc Hưu Chiến Giáng Sinh

Khi lễ Giáng-sinh đến trong năm 1914, năm đầu tiên của cuộc thế chiến thứ nhất, những người lính

trong các chiến hào tại trận tuyến đều mệt mỏi vì sự canh chừng cũng như những vang động của chiến sự. Cả hai bên đào nhiều dãy chiến hào phòng thủ và các hầm trú tiếp liệu dọc theo trận tuyến dài hàng trăm dặm. Các đường hào của hai bên đối mặt nhau, chỉ ngăn cách bằng những rào kẽm gai và một đèo đất hẹp ở giữa không có bóng người. Mỗi người lính trong chiến hào chia sẻ mền ngủ của mình với chuột, bọ, và ếch nhái. Dù không được phép chính thức, đôi khi vượt ra ngoài cấm lệnh, và hầu hết là rủi ro, các người lính trong những chiến hào đã giữ với nhau một cuộc hưu chiến Giáng-sinh.

Dọc theo giới tuyến, vào những thời giờ cách biệt và trong mỗi chỗ khác nhau, súng đã im tiếng. Một số chiến sĩ đã gọi lớn tiếng, hoặc hát, hay là đứng thẳng lên và tiến sang phía bên kia. Họ la lớn “Đừng bắn, chúng tôi không có ý muốn giết ai cả”. Ở vài nơi lính Anh và lính Đức (đối đầu của nhau trong cuộc chiến) cùng nhau hát bài ca Giáng-sinh –mỗi bên hát theo ngôn ngữ của mình. Chỗ khác họ gặp nhau nơi chính giữa của phần đất không người và trao đổi kẹo chô-cô-la, mứt hộp, thuốc lá, quà kỷ niệm, và những địa chỉ. Họ bắt tay và khoe nhau những hình ảnh gia đình mình. Có một chỗ, lính Ai-nhĩ-lan đứng xếp hàng với lính Đức để chụp hình chung nhau.

Chỗ khác, lính Đức và lính Tô-cách-lan lấy nón sắt bày ra làm gôn và chơi bóng tròn với nhau. Trong vài chỗ sự hưu chiến kéo dài được ít giờ, nhiều chỗ khác lâu đến vài ngày. Nhưng chiến sự đã thật sự ngưng lại ở mọi nơi.

Thế chiến thứ nhất, một trận chiến lớn lao, đã chấm dứt năm 1918. Lẽ ra chiến sự xảy ra để chấm dứt các cuộc tranh chiến. Hiển nhiên điều này không đúng. Từ ngày đó đến nay đã có nhiều vụ chiến tranh lớn và nhỏ xảy ra giữa các quốc-gia và ngay cả một thế chiến thứ nhì nữa. Nhiều xứ sở vẫn còn có sự thù ghét giữa những người khác biệt dòng giống và tôn giáo. Giận dữ gây đối kháng với bằng hữu. Các gia đình có sự cãi cọ. Mạt trận giữa thiện và ác hằng xảy ra trong tâm hồn mỗi con người. Chúng ta gây chiến với nhau, với chính mình, trên hết cả là với Thượng-đế. “Đức Chúa Trời của các người phán rằng: Hãy yên ủi, hãy yên ủi dân ta, hãy nói vỗ về cho Giê-ru-sa-lem và rao rằng sự tranh chiến của nó đã trọn; tội lỗi nó đã được tha..” (Ê-sai 4:1-2a).

Tiên tri Ê-sai báo cho biết chúng ta được an ủi. Tội lỗi của chúng ta có thể được tha thứ và mọi sự tranh chiến của chúng ta đều dứt bỏ. Một giao kèo hòa bình giữa Thượng-đế và con người đã được thiết lập bởi Giê-xu ngay khi Ngài chịu án phạt cho tất cả tội lỗi của nhân loại trên thập tự giá. Hãy bình ổn. Một ngày nào đó sẽ có hòa bình trên mặt đất. Bây giờ và mãi mãi, chúng ta có được sự bình an trong linh hồn. Chúa Giê-xu đã đến thôn Bết-lê-Hem để mang lại một hưu chiến Giáng-sinh mãi mãi cho thế gian.

Donna W. Payne & Fran Lenzo



Giáng Sinh Trong Tù

Giáng sinh trong tù rất khó khăn cho những tín hữu. Chúng tôi bị bắt phải làm những việc nặng nhọc và mong chờ liên hoan ngày sinh nhật của Chúa chúng tôi là Chúa Giê-xu cùng với các anh chị em trong Chúa .

Khi hai người anh em đến trại thăm tôi, tôi đang làm việc ở ngoài ruộng, vác phân. Chính quyền bảo họ đi chỗ khác nhưng họ đi xa xa để nhìn tôi rồi họ đợi tôi ở ngoài cổng.

Khi tôi nghe thấy có người đến thăm tôi, tôi vội chạy lên văn phòng của trại. Thường thường những tù nhân không được phép gặp người đến thăm ngoài phòng tiếp tân, nhưng vì tôi có tiếng tốt, tôi đến gặp người trại trưởng và nói với ông ta là: “Có hai người họ hàng ở quê tôi đến thăm, họ phải đợi ở bên trong và dùng nhà cầu? Nếu ông cho tôi đi cùng với họ thì chúng tôi có thể kết thúc thăm viếng sớm.”

Thật lạ lùng, người trưởng trại cho phép!

Khi chúng tôi đi bộ với nhau, chúng tôi nói chuyện với nhau tự do và họ báo cáo cho tôi đủ mọi chuyện. Năm 1985 là một năm mạnh mẽ nhất cho những Hội Thánh tư gia khắp Trung quốc. Cuộc phản hưng vĩ đại đã rải Tin Lành ra khắp nơi hàng ngàn linh hồn được thêm vào Hội Thánh mỗi ngày. Tới ngày nay những Cơ Đốc nhân Trung Hoa nhìn lại năm này là một năm chủ chốt phá hàng rào. Tôi thật được khuyến khích về những điều tôi nghe và tôi bắt đầu khóc nước mắt tràn đầy vì vui mừng.

Cả ba chúng tôi bước vô dãy cầu tiêu và chúng tôi cùng nhau thờ phượng Chúa để mừng ngày Giáng sinh. Tôi quì xuống sấn dơ bản và cầu nguyện: “Chúa ơi, chúng con biết Chúa hiểu vì Chúa đã để sự vinh hiển của Ngài trên thiên đàng để giáng sinh tại nơi mán cỏ dơ bẩn. Chúa đã chịu bước theo con đường vâng phục và khổ đau. Chúng con thờ phượng Ngài ngày hôm nay!” Hai người anh em đến thăm viếng tôi quì xuống bên cạnh tôi, tay cầm tay chúng tôi cầu nguyện với Đức Chúa trời để khích lệ lẫn nhau.

Vào lúc đó, có một trong những tù nhân tên là Yong bước vô và thấy chúng tôi. Vì anh hay làm báo cáo về những tù nhân khác nên anh được đề bạt làm trưởng toán. Yong la lên: “Yun sao anh dám mang người ngoài vô trại để làm những điều mê tín vậy! Tôi sẽ báo cáo anh trưởng trại bây giờ

đây!”

Chúa Thánh Linh tràn ngập trong tôi và tôi ra lệnh cho anh ta: “Trong danh Giê-xu, tại sao anh dám nói những điều chống lại Đấng sống? Giờ đây, tôi ra lệnh cho anh phải quì xuống và ăn năn tội lỗi mình. Tiếp nhận Chúa thì anh sẽ được tha tội!”

Ngay tức thì dường như anh ta bị đánh bởi một luồng ánh sáng, Yong quì xuống và cả ba chúng tôi đặt tay lên đầu anh và cầu nguyện cho anh. Tôi biết rằng nếu chúng ta phục tùng Chúa thì Ngài sẽ ban phép lạ, dù chúng ta ở trong hoàn toàn cảnh nào.

Sau khi Yong tiếp nhận Chúa anh ta trở nên một người bạn tốt của tôi. Lòng anh mong mỏi lời Chúa. Vì anh là người thường làm khó dễ người khác nên anh có nhiều kẻ thù xung quanh anh. Trong lúc đó tôi thấy một trong những người cai ngục, tôi chạy ra cổng và nói ông ta: “Đại úy Wong, đó là cuốn Kinh Thánh của tôi mà Yong đã đọc. Tôi biết đó là một vấn đề nghiêm trọng, nhưng ông có thể giúp tôi để lấy cuốn Kinh Thánh đó được không? Wong là một trong những người cai ngục đối xử với tôi rất tốt. Ông ta khổ sở vì bị đau cổ dữ dội làm cho ông ho suốt ngày đêm.

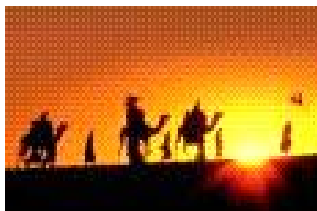
Tôi biết đây là cơ hội Chúa cho. Tôi nói với ông ta: “Nếu ông muốn hiểu Kinh Thánh, rất dễ. Trước hết ông phải tiếp nhận Chúa Giê-xu vô lòng. Tin Ngài và Ngài sẽ giúp ông hiểu những điều Ngài dạy dỗ trong cuốn sách đó. Đại úy Wong à, cuốn Kinh Thánh này không những chỉ nói cho ông biết cách nào ông nhận được sự cứu rỗi của Ngài, nhưng Chúa Giê-xu lại cũng có thể chữa cho ông khỏi bị nhiễm trùng ở cổ nữa.

Tôi thấy Chúa Thánh Linh đang đụng chạm tới ông. Tôi đóng cửa lại và nói: “Đại úy Wong, xin ông vui lòng quì xuống. Chúa Giê-xu đang đến để ban phước cho ông.”

Ông Wong quì xuống và cầu nguyện: “Lạy Chúa Giê-xu, con tin rằng Ngài là Đức Chúa Trời. Xin Ngài chữa cho con khỏi bệnh.”

Tôi đặt tay lên ông ta, ông ăn năn và tin nhận Chúa. Chúa đã làm cho ông hết đau cổ và dần dần ông bình phục lại sức khỏe. Kể từ lúc đó người anh em Wong trở thành môn đồ của Chúa Giê-xu. Chúa đề bạt ông và ban cho ông một địa vị có nhiều quyền hành hơn, nhưng ông luôn luôn nhớ đến tôi. Ông thuyên chuyển tôi từ chỗ vác phân đến làm việc ở xưởng rèn. .

Theo Người của Thiên Quốc
Hoàng Đức Thành.



LÒNG TÔN SÙNG TỪ PHƯƠNG ĐÔNG

Khi Chúa Giê-xu giáng sinh tại Bết-lê-hem có những nhà hiền triết từ Đông phương tìm đến tỏ lòng tôn sùng Ngài. Danh hiệu của những người này là Ma-gi, một chữ rất khó dịch. Theo Herodotus (1:101,132), Ma-gi nguyên là một chi phái Mê-đi, người Mê-đi là một phần thuộc đế quốc Ba-tư, họ cố gắng lật đổ người Ba-tư đem chính quyền về cho người Mê-đi. Mưu toan thất bại, từ đó người Ma-gi từ bỏ mọi tham vọng về quyền hành hoặc uy tín và trở nên chi phái của thầy tế lễ. Các Ma-gi đối với dân Ba-tư cũng giống người Lê-vi đối với dân Y-sơ-ra-ên vậy. Họ trở thành giáo sư và cố vấn cho các vua Ba Tư. Tại Ba-tư không được dâng sinh tế nếu không có một Ma-gi hiện diện, họ là người của sự thánh khiết và khôn ngoan. Những người Ma-gi này rất giỏi về triết học, y khoa và khoa học tự nhiên. Họ là những bậc thánh, cũng là những nhà hiền triết tìm chân lý.

Vào thời đó mọi người đều tin ở khoa chiêm tinh. Họ tin rằng, dựa vào các vì sao họ có thể tiên đoán tương lai. Họ cũng tin rằng số mệnh một người được an bài bởi ngôi sao đã xuất hiện lúc người ấy sinh ra. Điều này cũng dễ hiểu, vì các ngôi sao đi theo một đường cố định, chúng tượng trưng cho trật tự vũ trụ. Nếu tinh linh có một vì sao sáng xuất hiện, nếu trật tự của tầng trời bị rối động bởi một hiện tượng đặc biệt, thì dường như Đức Chúa Trời đang can thiệp vào chính trật tự của Ngài để loan báo một sự kiện đặc biệt nào đó.

Chúng ta không biết các Ma-gi này đã thấy ngôi sao sáng nào, có nhiều ý kiến về việc này. Chừng mười một năm trước Công nguyên, sao chổi Halley xuất hiện sáng rực trên các tầng trời. Đến khoảng năm 7 trước Công nguyên Mộc tinh và Thổ tinh xấp lại tạo nên ánh sáng chói lọi. Năm 5 tới năm 2 trước Công nguyên cũng ó những hiện tượng thiên văn kỳ lạ. Trong những năm này vào ngày đầu tiên của tháng Messori Ai Cập, ngôi sao Sirius

gọi là Thiên lang (sao chó) hiện ra, sáng chói rực rỡ lạ thường lúc mặt trời mọc. Ngày nay tên *Messori* có nghĩa là “*sự ra đời của một vương tử.*” Đối với các nhà chiêm tinh xưa, một ngôi sao như thế chắc hàm ý sự ra đời của một đại vương. Chúng ta không biết các Ma-gi đã thấy ngôi sao nào, nhưng họ chuyên xem sao nên ánh sáng lạ xuất hiện trên trời báo cho họ biết một vị vua đã đến với thế gian.

Đối với chúng ta, dường như việc những người này từ Đông phương lên đường đi tìm vua là một việc khác thường. Nhưng thật lạ lùng ngay lúc Chúa Giê-xu giáng sinh, trong thế giới bấy giờ cũng có sự ngưỡng vọng kỳ lạ về một vị vua sẽ đến. Ngay các sử gia La Mã cũng biết rõ điều này, sau đó không lâu, nhằm đời trị vì của hoàng đế Vespasian, sử gia Suetonius đã viết: “Khắp Đông phương có một niềm tin phổ thông rằng vào thời đó nhất định có người từ Giu-đa đến cai trị thế gian” (Suetonius, *Đời sống Vespasian* 4:5). Sử gia Tacitus cũng nói đến cùng niềm tin đó: “Có một sự xác tín rằng trong chính thời chính thời gian này Đông phương trở nên hùng mạnh và những người cai trị sẽ đến từ Giu-đê sẽ chiếm được đế quốc toàn cầu”

Chúng ta không nên nghĩ rằng câu chuyện các Ma-gi đến nơi máng cỏ chỉ là một huyền thoại dễ thương, nhưng chính đó là loại biến cố đã xảy ra trong thế giới cổ. Khi Chúa Giê-xu đến thì thế gian đang tha thiết trông đợi. Loài người thật đang trông chờ Đức Chúa Trời, sự khao khát Thượng Đế nung nấu lòng người. Họ đã khám phá ra rằng mình không thể tạo được thời đại hoàng kim nếu không có Đức Chúa Trời. Chúa Giê-xu đã ngự đến với một thế gian đang khắc khoải đợi mong và khi Ngài đến, con người từ những phương trời xa xôi nhất đã tề tựu nôỉ Ngài. Đó là dấu hiệu và biểu tượng đầu tiên chinh phục thế giới của Chúa Cứu Thế Giê-xu.

Barclay



BỨC THƯ TRONG NGÀY LỄ GIÁNG SINH

*Ông Charles Colson,
Cố vấn của Tổng thống
Nixon. Trong 11 năm
làm cố vấn tổng thống
Hoa-kỳ với bao quyền*

lực, giàu có, danh vọng ông đã không tìm thấy một người nào nhờ ông mà được hạnh phúc hơn lên. Trái lại, sau khi mất chức vì vụ Watergate, ông bị truy tố, đau khổ, ông đến với Chúa, xưng nhận tội lỗi. Qua bài phỏng vấn của báo chí, ông trình bày sự ăn năn thật lòng mình. Bài báo nầy khiến người khác đọc và tin Chúa. Sau khi ra tù, Chúa đã dùng ông thực hiện mục vụ đem Tin lành cứu rỗi của Chúa cho các tù nhân. Hiện nay ông là một trong các nhà truyền giảng nổi tiếng của Hoa Kỳ.

25-12-1973

Kính thưa ông,

Có lẽ ông sẽ ngạc nhiên vì bức thư nầy lắm. Sau khi đọc xong bài báo về ông trên tờ Charleston Evening Post, tôi có cảm tưởng rằng ông trong quá khứ là người khác thường. Tôi là một trung sĩ không quân, đã 19 năm nay, tôi gắng tìm hiểu chính mình. Tôi đến nhà thờ nhiều lần nhưng họ chẳng giúp được tôi hiểu chính mình. Sau khi đọc xong bài báo về ông, nó đã giúp tôi được nhiều hơn bất cứ điều gì khác trong suốt đời tôi.

Sáng nay là lễ Giáng sinh. Thông thường giờ nầy tôi đã say hoặc sắp say. Nhưng sáng nay tôi ở nhà xem các con mở quà của chúng và chuẩn bị di nhà thờ, thay vì ở một quán rượu hay nhà một người bạn để nhậu nhẹt. Ngay cả rượu năm nay tôi cũng không mua một chai nữa. Chình những người ở địa vị như ông thú tội về quá khứ đã giúp những người như tôi nhiều. Giờ đây tôi cảm thấy trong lòng

thỏa mái nhiều và cầu xin Chúa giúp đỡ chúng ta trong mọi nỗ lực.

Tôi sẽ đi tìm cuốn sách Tin lành đó để đọc. Xin Chúa ban phước cho ông.

Trung sĩ Nathaniel Green.

Tôi chẳng cần để ý có ai thấy mình đang ngồi trong phòng làm việc khóc nước mắt tuôn trào khi đọc đi đọc lại bức thư của trung sĩ Green. Bức thư đã nói lên hết mọi sự. Trong suốt 11 năm của đời tôi, tôi cố gắng hết sức mình làm những điều cho chính phủ mà tôi tin sẽ đem lại hạnh phúc cho đồng bào. Nhưng trong suốt thời gian ấy, tôi không thể tìm được một người, hay một cuộc đời nhờ tôi mà hạnh phúc hơn lên. Dù có hồi tưởng, tôi không thấy có gì sánh bằng nỗi sung sướng tràn ngập khi thấy một người đoàn tụ với gia đình trong ngày Giáng Sinh, và cách đạt đến điều ấy là bởi báo chí, giới mà tôi thù oán, chống đối biết bao năm.

C.S Lewis đã viết: “Cá nhân quan trọng hơn .. bởi đời sống cá nhân vĩnh cửu, trong khi chế độ, quốc gia hay triều đại văn minh chỉ tồn tại có một khoảnh khắc so với sự trường cửu ấy”

Nếu có một người bạn của tôi đến nói rằng “Mọi người ở thành phố nầy đang cười vào mặt anh đấy”, tôi sẽ để mặc cho họ cười. Ngoài kia còn biết bao nhiêu trung sĩ Green, tôi thầm nghĩ khi nhìn ra khoảng tối bên ngoài của buổi chiều đang lịm nắng. Chỉ có một Chúa hằng sống và đang làm việc bằng những cách ta sẽ không bao giờ hiểu. Tôi cảm ơn Ngài.

Charles Colson (theo Tái Sanh)

QUÀ GIÁNG SINH

Mùa Giáng Sinh là thời điểm bận rộn trong việc tặng quà. Một cửa hàng bách hóa hằng năm xuất bản một danh mục quà tặng có giá trị ngoại hạng. Trong số quà đó là một khí cầu lớn trị giá 10 triệu mỹ kim. Khí cầu dài 230 feet, rộng 50 feet, có thể bay 24 giờ không cần cấp thêm nhiên liệu. Món quà như thế có vẻ phô trương, nhất là khi chúng ta so sánh nó với mán chiên thấp hèn nơi đùm bọc Chúa Giêsu, con Đức Chúa Trời, khi Ngài mới vào đời, như một món quà từ thiên đàng gửi đến cho chúng ta.

Thông thường ý nghĩa trao tặng quà của Thiên Chúa cho nhân loại bị lãng quên.

Khi nhận một món quà của người quen thân, dù giá trị nhỏ hay lớn, chúng ta đều biết ơn người tặng quà.

Bạn có bao giờ biết ơn Chúa trong ngày Giáng Sinh không? Món quà Thiên Chúa đem đến cho bạn và tôi là điều có giá trị nhất của

thiên đàng, đó là con Thiên Chúa, là Đấng sáng tạo vũ trụ, là Đấng sống, đầy năng quyền, yêu thương, là Đấng giải thoát bạn khỏi quyền lực tối tăm và ban cho bạn hy vọng, sự sống đời đời.

Giáng sinh năm nay, bạn có thể nói với cả tấm lòng mình: “ Cảm tạ Đức Chúa Trời vì quà tặng quý giá lớn lao của Ngài” (2Corinhtho 9:15).

Hãy nhận Ngài như món quà quý giá để được tha thứ tội lỗi và hưởng hạnh phúc đời đời nơi thiên đàng

LHS



Lời cầu nguyện tin Chúa.

Nếu bạn muốn tiếp nhận Chúa Giê-xu làm Cứu Chúa và làm chủ cuộc đời mình, xin bạn lấy đức tin, thành tâm và cầu nguyện như sau:

Lạy Thiên Chúa là Cha yêu quý của con trên trời,

Con xin đến với Ngài trong danh của con Ngài là Chúa Giê-xu.

Lạy Chúa Giê-xu, xin tha thứ mọi quá phạm của con. Con quay khỏi tội lỗi trở về cùng Ngài.

Con đặt đức tin nơi một mình Ngài. Ngài là con Thiên Chúa hằng sống. Lòng con tin và miệng con công nhận Ngài là Cứu Chúa, là Đức Chúa Trời của con. Xin Thánh linh của Ngài ngự vào, sống trong con và hướng dẫn cuộc đời con.

Con cầu xin điều này trong danh Giê-xu . Amen.

Sau khi cầu nguyện tin Chúa, bạn muốn nhận thêm sách báo, tìm hiểu thêm về Kinh thánh, và được hướng dẫn về nếp sống mới Cơ đốc nhân, xin bạn liên lạc với: Hội Thánh Tin Lành Báp-tít Thiên Ân P.O. Box 46406 , 2900 SW. Myrtle Street, Seattle, WA 98146.

Tel (206) 935-4944, Email MStrang@thienanVN.org